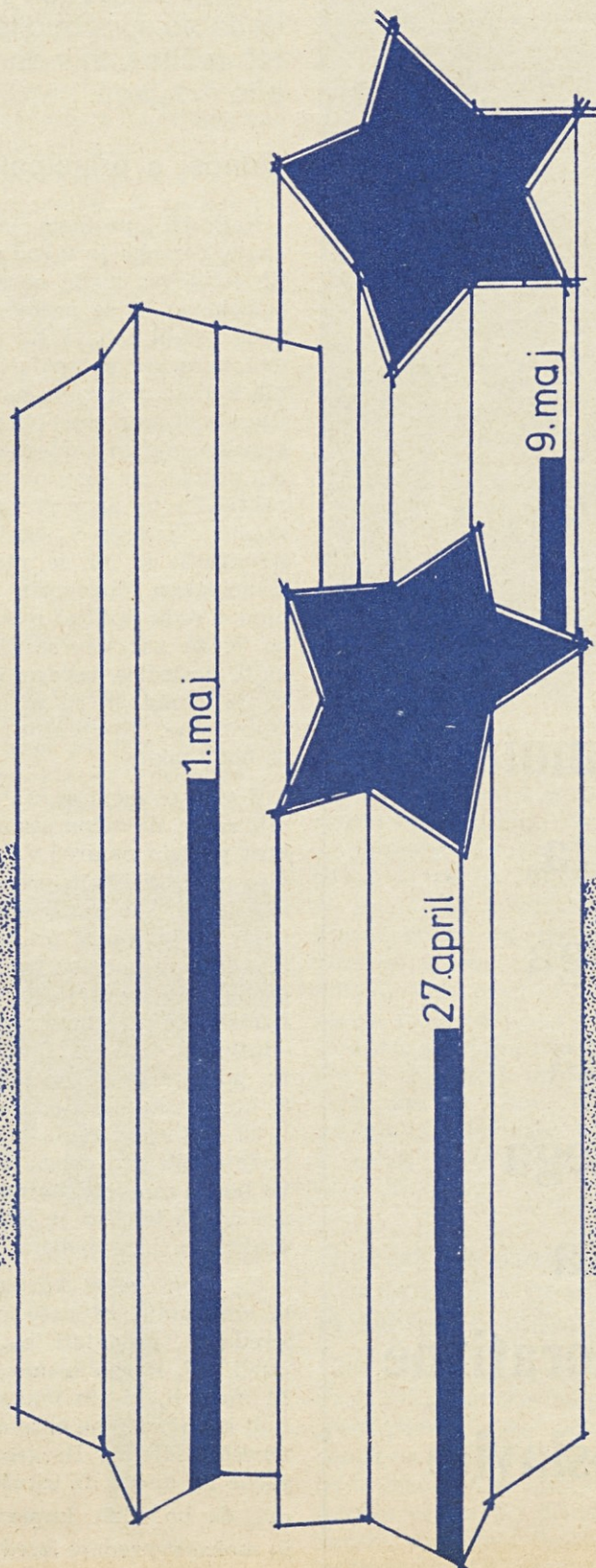

**Pečat
svobode**

Osnutek skulpture, ki bo v počastitev dneva ustanovitve OF, praznika dela in dneva zmage, krasila izložbe Avtotehne

**Vsem
sodelavcem
čestitamo
in želimo
prijetne
praznike**

G. Vidmar

Yamaha ima prihodnost

V naslovu piše Yamaha ima prihodnost, potem pa sledi pet tipkanih strani samih problemov. Vendar je nasprotje samo navidezno. Razgovor z Borom Keršanom in Branko Klasič, ki delata na tem programu je pokazal, da ima ta enota res veliko problemov, ki bi jih morali že zdavnaj rešiti, če nečejo le životariti in končno kot zastopstvo preminiti. A problemi niso nerešljivi. Bor je očitno mnogo razmišljal o njih in že pozna rešitve. Najbrž jih je poznal že prej, pravkar uvedeno nagrajevanje po delu in učinek te uvedbe na plačilne kuverte pa sta ga še dodatno spodbudila, da bo skušal doseči uresničitev teh rešitev. In v današnji Avtotehni bo to laže, kot je bilo kdajkoli.

Odnosi s principalom

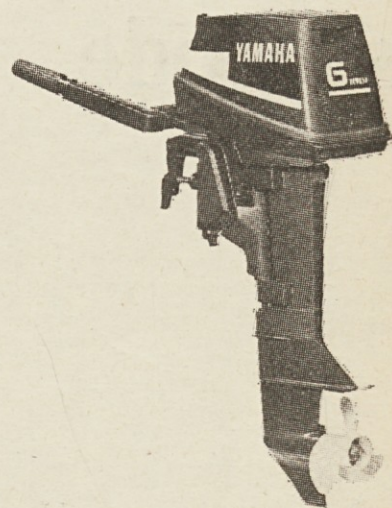
Najhujši problem blagovne enote Yamaha je v zadnjih štirih letih vse hujše nezaupanje principala, ki se predvsem odraža v slabi dobavi. Ko naročamo, nam ne dobavljajo željenih količin motorjev, ker se bojijo, da bi nam roba obležala na konsignacijskih skladiščih. A teh problemov sami ne moremo rešiti. Tu bi nam morala priskočiti na pomoč poslovodna struktura, ki bi se morala s principalom dogovoriti, da bi nam v redu pošiljal robo. Za to pa je že več kot skrajni čas, kajti posledice takega oskrbovanja z motorji so za nas katastrofalne. Konkretno v letu 85 bodo takele:

Z veliko nočjo se v Jugoslaviji začne navtična sezona. Takrat pridejo namreč v Jugoslavijo tujci, ki imajo pri nas plovila in jih začnejo urejati. Več tisoč jih je. Temu primerne so seveda tudi potrebe trgovin, ki prodajajo naše motorje. S tremi firmami in sedmimi trgovinami »duty free« smo sklenili pogodbe, po katerih bi jim morali do 6. aprila skupno dobaviti okoli 50 motorjev. A do takrat ne bodo dobili niti enega. Z dobavo bomo zamudili najmanj mesec dni, s tem pa je sezona 85 praktično izgubljena.

Na sejmu Alpe Adrija je bilo zanimanje za naše motorje izredno, prodajati pa nismo imeli kaj. Razpolagamo samo s 14 motorji, ki jih bomo odpeljali kot razstavne eksponate na navtični sejem v Beograd, ki se začne 19. aprila. Iz izkušenj vemo, da bo odziv kupcev velik in možnost prodaje izredna. Kaj bomo storili?

Storili bomo naslednje:

Sprejemali bomo devizna vplačila strank z rokom doba ve 45 dni. A to je blago široke potrošnje, ki se normalno prodaja preko pulta. Marsikateri kupec si bo zato premislil, ali pa nam ušel h konkurenci. Pa še tega roka se verjetno ne bomo držali, posledice bodo pa tele: Izigrani kupci bodo zahtevali na vloženi denar obresti. Za dinarska vplačila so 58 odstotne. Kaj pa nam bo taka zamuda prinesla pri deviznih vplačilih, pa sploh ne vemo, verjetno tožbe. In temu ustrezno negativno reklamo.

Rešitev:

Z vsemi instrumenti, ki jih imamo na voljo, bi morali pri principalu doseči takojšnjo dobavo zaželenih količin in modelov. To pričakujemo od pomočnika direktorja tozda, ki je za našo blagovno enoto tudi zadolžen, ker neposrednega vodje nimamo. Kako bo to dosegel ne vemo in naloga prav gotovo ni lahka. Neuresničljiva pa gotovo ni, saj

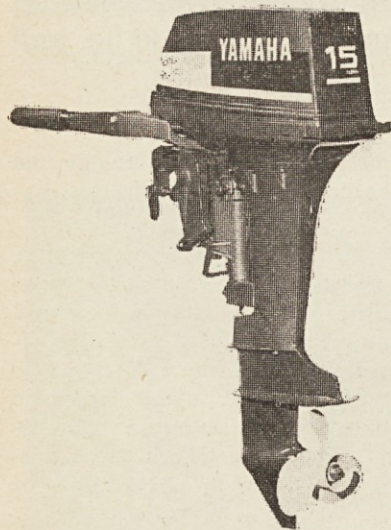

**4. maja se spomnimo
tovariša Tita,
partizanskega
komandanta
in dolgoletnega
predsednika
Socialistične federativne
republike Jugoslavije**

so nam še pred štirimi leti v redu dobavljali robo, ki smo jo lahko naročali kar po telefonu. Takrat smo tudi prodali po 350 motorjev letno, lani pa le 150.

Nedoseganje plana v predstavništvi

V prvem četrtletju letošnjega leta smo imeli kar lepo zalogo 60 komadov motorjev, ki pa smo jih 80 odstotkov prodali v Ljubljani. Vendar ne kupcem z našega področja ampak predvsem s področja predstavništva. Vse prevečkrat se s področij predstavništva Beograd, Split, Rijeka in Sarajevo javljajo

kupci, ki so nezadovoljni s poslovanjem predstavništva, ker so tam delavci premalo aktivni in ustrezljivi. Časi, ko so kupci kar drli v trgovine po blago široke potrošnje pa so minili, ker kupna moč pada.

Rešitev:

Predstavništva moramo bolj oskrbovati z robo, kar pa je pri nas oteženo, ker predstavništva nimajo konsignacij oziroma podkonsignacij, ampak delajo na osnovi razstavljenih eksponatov, prospektov in cenikov. Morali bi jim torej dostavljati več eksponatov in sproti obnavljati njihove zaloge, to pa je pri tako majhnih zalogah v Ljubljani in pri tako slabih dobavah od principalov nemogoče.

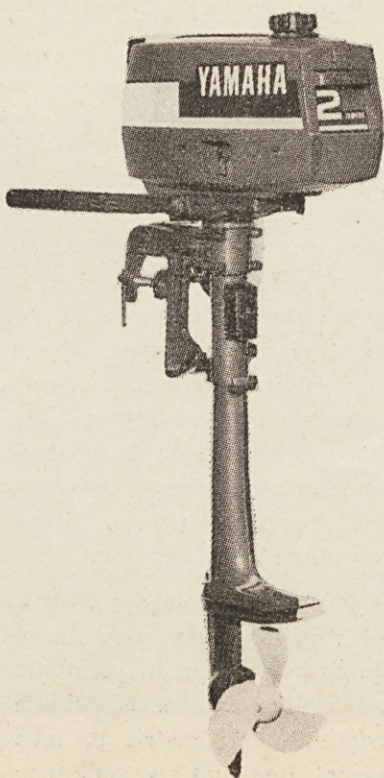
Nadalje bi morali doseči, da bi delavci po predstavništvih enako zagnano delali na vseh programih Avtotehne. To pa bi morali urediti z ustreznim nagrajevanjem po delu, ki bi delavce dodatno stimuliralo za uspešno delo oziroma kaznovalo za neuspeh tako, da v kolikor bi zanemaril en program, ne bi dobil polne plače, tudi če bi skupni plan presegel.

To poudarjam predvsem zato, ker je javljanje iz jugoslovanskega tržišča tako močno, da ne drži trditev, da se zaradi padca kupne moči na široki potrošnji ne da ustvariti dohodka.

Nadalje je treba postaviti prave ljudi na pravo mesto. V mislih imam ljudi, ki so za nas dobro delali, a zdaj delajo na drugih programih. Posebej pogršam Mišljenovića z Rijeke in Stanisavljević Nado iz Beograda. A to so kadri, za katere se vsi tepejo in so jih pridobile večje blagovne enote. Tako mi je zdaj edina svetla točka Zagreb, kjer praktično vsi zares dobro delajo. A tudi od delavcev po drugih predstavništvih bi lahko imeli več koristi, le usposobiti bi jih bilo treba in vzbuditi zanimanje za naše področje. Vsako leto bi zanje morali pripraviti v Ljubljani posebne izobraževalne seminarje. Druga zastopstva to delajo in uspeh ni izostal. A za kaj takega je potrebno veliko denarja, ki pa ga je treba najprej zaslužiti. Yamaha s 150 prodanimi motorji na leto si kaj takega ne more privoščiti in krog je sklenjen. No, pa tudi tu si je mogoče pomagati tako, da več teh seminarjev združimo v enotedensko šolo in tako zmanjšamo potne stroške, ki so glavna postavka. Delavci po predstavništvih delajo namreč na več programih.

Rezervni deli

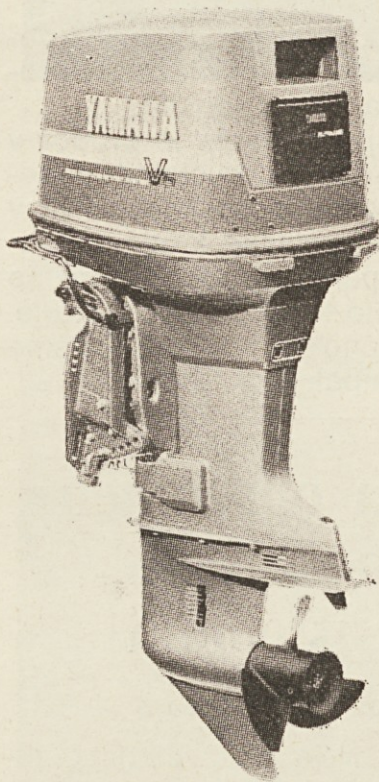
Rezervne dele prodajamo preko konsignacije, torej za devize. Devizna prodaja rezervnih delov pa poteka izključno iz Ljubljane. Vsak kupec, tudi ti-

sti iz Ohrida ali Hercegnovega, mora rezervne dele naročiti direktno v Ljubljani. V vseh devetih letih, odkar zastopamo to japonsko firmo, se nismo na tem področju uspeli niti za ped približati kupcu.

Rešitev:

Ena od rešitev, ki je za Avtotehno sicer draga, a pri konkurenci uveljavljena je ta, da rezervne dele odkupimo in prodajamo za dinarje dvajsetim pogodbenim serviserjem, ki jih imamo po Jugoslaviji. Z malo spretnosti in poslovnosti pa bi

tudi to lahko uredili s presenetljivo majhnimi stroški. Pri splošnem združenju turističnega gospodarstva Hrvatske v Zagrebu že več let obstaja sekcija za marine in navtični turizem, kjer dobivajo vsi včlanjeni zastopniki s tega področja določene devizne vsote za nacionalizacijo, to je odkup, ki omogoča dinarsko prodajo rezervnih delov. A te pomoči mi nismo deležni, ker se nismo včlanili v sekcijo in tako nam vsako leto nekaj tisoč dolarjev splava po vodi.

Oskrba serviserjev s specialnim orodjem in tehnično literaturo

Od dvajsetih pogodbenih servisov jih samo šest razpolaga s specialnim orodjem, kar je nedopustno. Tu je vedenje Yamahе drugačno, kot smo ga v Avtotehni vajeni pri drugih principalih, na primer Bosch, Oplu in Fiatu, ki so širokogrudno dali specialna orodja za servi-

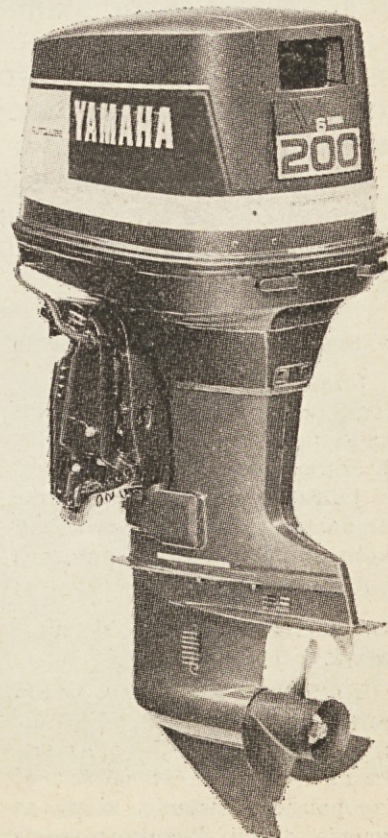
siranje svojih programov. Tega Yamaha ne daje. Naše pogodbe s serviserji pa nas obvezujejo, da jih s specialnimi orodji brezplačno oskrbujemo.

Rešitev:

Na kakršenkoli način se moramo dogovoriti s principalom, da nas oskrbi za zadostno količino garnitur za specialna orodja in nas po potrebi s temi orodji tudi redno oskrbuje, če ne gre brezplačno, pa proti plačilu. A to drugo je zares skrajna in nepravilna varianta, ki tudi sicer ni v navadi. Avtotehna za 2000 motorjev, kolikor smo jih v devetih letih prodali v Jugoslaviji, ne potrebuje tako široke in razvejane servisne mreže. Potrebujemo pa jih tisoči inozemskih turistov, ki so kupili motorje kdovekje v Evropi in se še naprej odločajo za jamaho tudi zaradi urejenega servisa v Jugoslaviji.

Kdo bo uresničil nakazane rešitve?

Menim, da bi velik del nakazanih rešitev lahko uresničil vodja blagovne enote, ki ga nimamo, ga pa nujno potrebujemo. Taka nedorečena situacija ne pelje nikamor in ne koristi nikomur. Mi hočemo zaslužiti in se širiti, za kar imamo nedvomno še vedno vse pogoje, ne pa životariti. Vsega pa seveda tudi težko pričakovani vodja ne bo zmogel. Potrebna bo pomoč poslovodne strukture, ki bo morala urediti predvsem odnose s principalami. Nekaj se na (Nadaljevanje na naslednji str.)

(Nadaljevanje s prejšnje strani) tem področju že premika. Prvič po devetih letih so se namreč lani v generalnem štabu Jugoslovanske ljudske armade srečali generalni direktor Yamaha za Evropo in generalni direktor

Avtotehne ter direktor tozda Zastopstva. To je gotovo pomemben korak k izboljšanju medsebojnih odnosov in povrnitvi zaupanja. In jasno je, da bo na tem nivoju vse probleme mnogo lažje rešiti.

Kljub premnogim in hudim problemom pa ima blagovna enota Yamaha vse možnosti za uspešno poslovanje v Jugoslaviji. Na to kaže nekaj pomembnih poslovnih uspehov, ki pa jih prav zaradi kopice nerešenih problemov niso uspeli izkoristiti.

Prvi in najpomembnejši uspeh je ta, da jugoslovanski kupci Yamaho dovolj dobro poznajo, ji zau-pajo in jo želijo kupiti. Prav zaradi izredne kvalitete motorjev je bilo trg še mnogo lažje osvojiti, kot so to v blagovni enoti Yamaha pričakovali.

Drug velik uspeh je razširitev prodaje na trgovine »duty free«, kar nam daje velike možnosti prodaje, kar pa je treba seveda šele izkoristiti.

Tretji in morda največji uspeh pa je prodor v jugoslovansko vojno mornarico. Po dvoletnih naporih enote v Ljubljani in direktorja predstavništva v Splitu, smo uspeli prepričati vojaške kroge o kvaliteti motorjev, ki jih zastopamo. Preden pa so se odločili za nakup, so eno leto testirali naše motorje. Motorji so teste očitno odlično prestali in tako smo prvi posel ne le sklenili, ampak tudi že izvedli.

Jugo-Amerika opremljen z Boschovim vžigalnim sistemom

Janez Otrin o uspešnem poslu z Zastavo

Že dalj časa je znano, da je Zastava z izpopolnjenim modelom Juga — Jugo-Amerika, uspela prodreti tudi na ameriško tržišče. Tam veljajo drugačni in predvsem strožji standardi, ki se jim je moral naš izvoznik prilagoditi. Med drugim je bilo treba tudi motorje, ki jih za Zastavo proizvaja 21. maj iz Beograda (DBM), tako izpopolniti, da bodo ustrezali ameriškim standardom o onesnaževanju okolja.

Da bi to dosegli, se je proizvajalec odločil opremiti vozilo z elektronskim vžigalnim sistemom, ki omogoča boljše in preciznejše izgorevanje. Izbrali so Boschov sistem.

V čem je prednost tega sistema

Prednost tega sistema je v tem, da se deli v razdelilniku vžiga ne obrablja, ker je vžig brezkontakten — ni platin, zato ni potrebno nobeno vzdrževanje. Signal in časovna točka sta konstantna in prav to omogoča boljše izgorevanje.

Do katere mere je ta sistem razvit

To je zelo enostaven sistem in pomeni le prvo stopnjo kultiviranja motorja. Jugo Amerika bo kasneje prešel na še bolj izpopolnjene sisteme, ki pa so seveda dražji. Zaenkrat pa se

na tako malih motorjih kot je Jugov bolj komplicirani sistemi še ne uporabljajo, ker je cena vozila v tem razredu nizka in ne prenese tako visokih stroškov.

Kaj pomeni ta posel za nas

Ta posel je za nas velik prestižni dosežek, saj s takimi sistemi razpolaga tudi Magneti Marelli. Zastavin veliki brat iz Italije Fiat, je bil zaradi odločitve DMB-jevih strokovnjakov kar precej užaljen, saj pričakuje, da bo zastava dajala prednost italijanskim proizvajalcem.

(Nadaljevanje na 6. strani)

Tiskarna Jadran

Tiskarna Jadran je temeljna organizacija združenega dela, ki je vključena v delovno organizacijo Primorski tisk. Poleg tiskarne sta v tej delovni organizaciji še dva tozda: Založba Lipa ter Trgovina in servis ter skupne službe.

Ker se bom osredotočil le na tiskarno, naj povem, da ima vse možnosti za dobro delo. Po težkih začetkih, ki segajo v leto 1949, se je tiskarna počasi širila in se končno leta 1960 preselila v takrat moderne nove prostore, kjer je začela hitro cveteti. Iz vseh koncev Slovenije in tudi od drugod so prihajali strokovnjaki, ki jih je tiskarna potrebovala, tako da se je zbral skoraj 140 članski kolektiv, ki je tudi mnogo let uspešno delal.

Organizacija

V tehnično tehnološkem smislu je organizirana klasično s strojno stavnico, ročno stavnico, knjigotiskom in knjigoveznic. Nekaj kasneje smo ustanovili lakirnico. Jadran je bila namreč prva tiskarna, ki je začela s tiskom kvalitetnih barvnih razglednic. Brez lažne skromnosti lahko rečemo, da so takrat hvalili tiskarno vsevprek, posebno še, ko smo z uvedbo ofset tiska še povečali kvaliteto. Žal pa smo v določenem trenutku zaspali, primat pri proizvodnji razglednic so prevzele druge tiskarne, mi pa smo vse bolj zaostajali. Škoda. Kljub nenehnim težavam pa smo kar dobro vozili, saj smo tiskali skoraj celoten program Založbe Lipa in vse tiskovine za Trgovino in servis.

Današnje tehnične zmogljivosti

Danes zmore tiskarna predvsem preko ofset tiska uspešno opraviti tudi najzahtevnejša tiskarska dela do formata B-1. A vse prevečkrat se zgodi, da naročnik ni zadovoljen z doseženo kvaliteto. No na srečo so tudi delavci sami spoznali, da tako ne gre več in da bo treba še marsikaj storiti, da si Jadran ponovno pridobi sloves kvalitetne tiskarne.

Tiskarna razpolaga s stavni-mi stroji, stavnico, pomožnimi aparati, črkovnim in polnilnim materialom, aparati za čiščenje svinčenih črk, matric in tako naprej. Ima tudi več velikih in

manjših tiskarskih strojev, na katerih tiskajo na klasičen način.

Druga novejša tehnologija se prične v fotostavnici in nadaljuje v fotografiji in montaži, ki pripravi plošče za tisk v ofset strojih. Končna faza pa je knjigoveznica, kjer tiskovino primerno oblikujejo in obrežejo. Nekatere tiskovine pa gredo pred tem še na kakšno posebno obdelavo, na primer lakiranje. Tiskovine preda tiskarna naročniku pregledane, preštete in primerno zapakirane.

Kadri

Za izvedbo kakršnega koli dela, morajo biti prisotni razni profili grafičnih poklicev. Strojni stavec, stavec, ročni stavec. knjigotiskar, fotostavec, montažer, kopist, reprofotograf, ofset tiskar in knjigovez. Pomagajo pa jim še grafični tehniki in inženirji in seveda mnogo pridnih rok predvsem delavk, ki v določenih momentih nadomeščajo superavtomatske stroje, posebno v dodelavi.

Tako danes tiskarna Jadran zaposluje okoli 130 delavcev raznih poklicev in profilov, pripravljenih, da se spopadejo s težavami, ki jih pestijo in da dokažejo, da so še vedno močna, predvsem pa kvalitetna tiskarna, v kar danes že večina dvomi. Znano je, da si dober glas zapraviš hitro, pridobiš ji ga pa z veliko muko.

Franc Lenassi

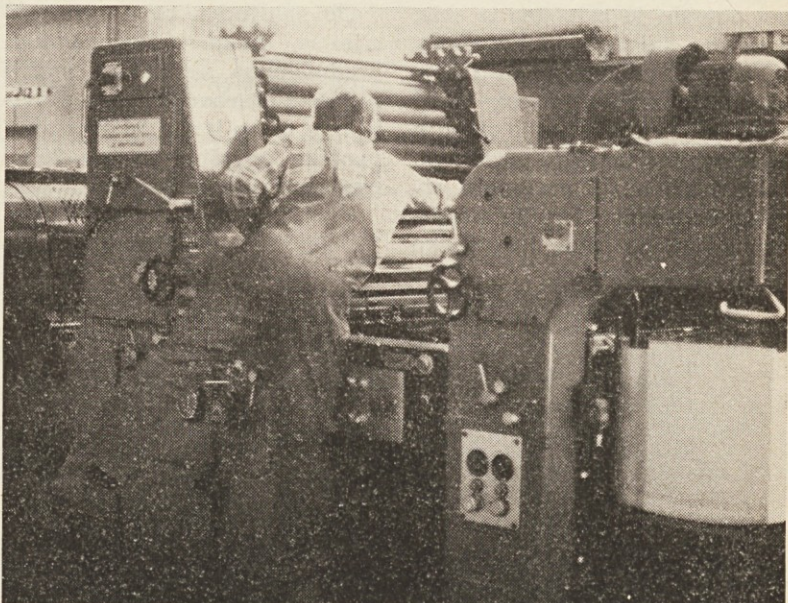
Najtesnejši kontakt z nami ima grafični inženir Milorad Guralj, ki usklajuje roke izdelave

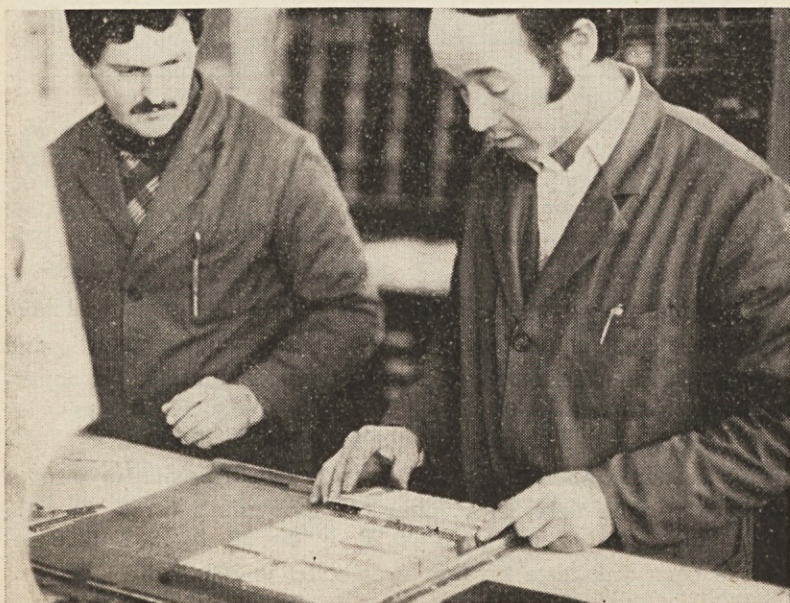
Pri tisku so v pomoč tudi vlagalke, ki pravilno papir naložijo na stroj in nato po reviziji stiskajo. Na sliki je Cilka Hajdinjak, v ozadju pa vidimo še Milana Kavrečiča.

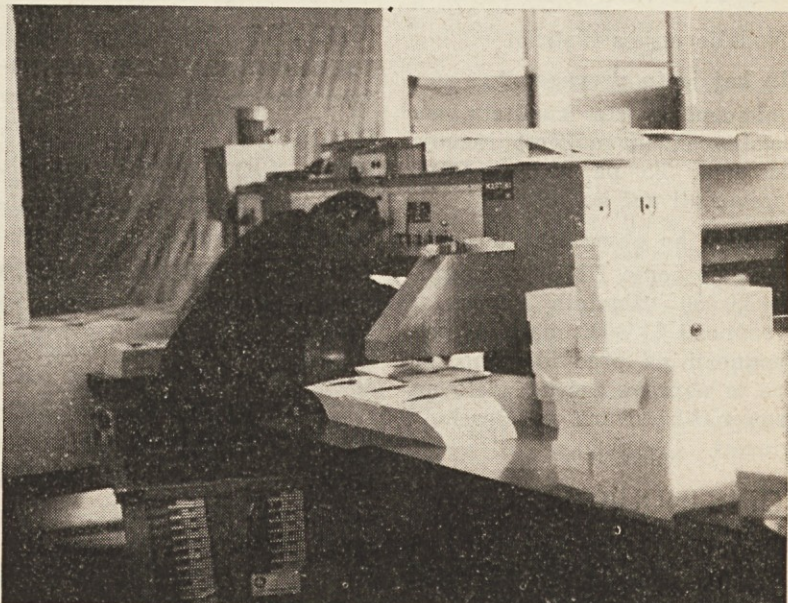
Prvi, ki dobijo v tehnološkem procesu rokopis, so strojni stavci, ki po oznakah tehničnega urednika postavijo članek na želeno širino in velikost črk. Pri delu je Edi Pirjevec.

Ofset stroji so drugačna tehnika tiska (tisk s ploskve), ki pri nas vse bolj prodira. Na sliki ofset strojnik pripravlja stroj za tisk.

Obliko Glasila Avtotehne sta po službeni dolžnosti zmetirala meterjavstavca Iztok Turk in Silvan Babič

Pred tiskom in po njem je treba tiskovino obrezati na željene formate, potem pa tiskovino prevzame knjigoveznica, ki je najštevilnejši oddelek v tiskarni.

Prava zidana »prikolica« na morju

V poletnem času se vedno sprašujemo kam in kako na dopust? Sindikalna in delovna organizacija rešujeta, odnosno vsaj olajšujeta ta problem z nakupom prikolic, le-teh je že nekaj v posameznih kampih ob obalah našega morja. Delegati delavskega sveta so ob različnih razpravah s področja družbenega standarda dali pobudo za postopni prehod od prikolic (mimogrede te danes niso več poceni) na zidane objekte — samostojne ali v sklopu manjših, nizkih objektov.

Ta pobuda je dala že prvi rezultat, to je nakup apartmaja v Maredi, nedaleč od Novigrada. Lega našega novega apartmaja in tlorisna razporeditev površin je razvidna iz skic, dodajmo še, da je kopalnica opremljena z vsem, tudi z bojlernjem in da je še cca 17 m² vrta, odnosno ograjenih zelenih površin, kar bo prav gotovo po volji družinam z majhnimi otroki. V predprostoru in kopalnici z WC so talne in stenske

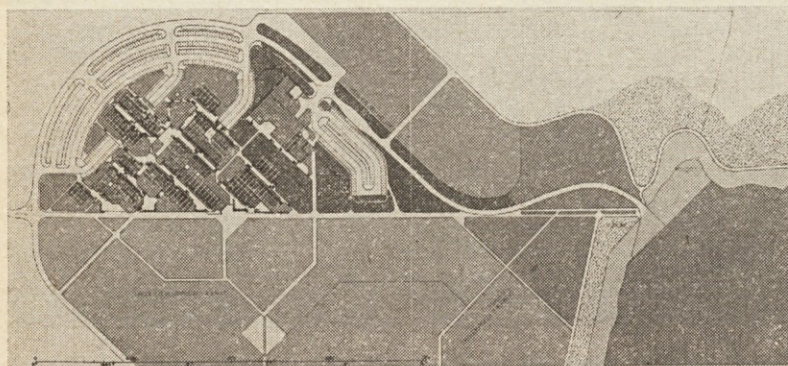
keramične ploščice, v obeh sobah pa je tapisom, stene in strop pa so ometani in slikani.

Apartmenta bomo prevzeli, po določitih iz pogodbe, prvega avgusta letos tako, da bo na voljo koristnikom v avgustu in septembru. Seveda pa bomo morali pohiteti z dobavo opreme, saj so samo zidovi premalo.

Vzdrževanje in čuvanje objekta — tudi v času, ko ga ne bomo koristili — bo zaupano delovni organizaciji iz Novigrada, s katero bomo sklenili ustrezen samoupravni sporazum za čuvanje, čiščenje javnih površin in infrastrukture, odvoz smeti in vzdrževanje hortikulture, javne razsvetljave in javnih tušev v naselju.

Ob zaključku prve informacije še, da je sklenjena tudi predpogodba za nakup vrstne hišice v Barbarigi blizu Rovinja, le ta bo imela 34 m² stanovanjske površine in cca 20 m² ograjene zelene površine.

Dušan Lajovic

JUGO-AMERIKA OPREMLJEN Z BOSCHOVIM VŽIGALNIM SISTEMOM

Nadaljevanje s 4. strani

In kaj je tu prevagalo?

Prevagala sta kvaliteta, zanesljivost, in možnost razvoja sistema. To pa so pri DMB preverjali več kot leto dni.

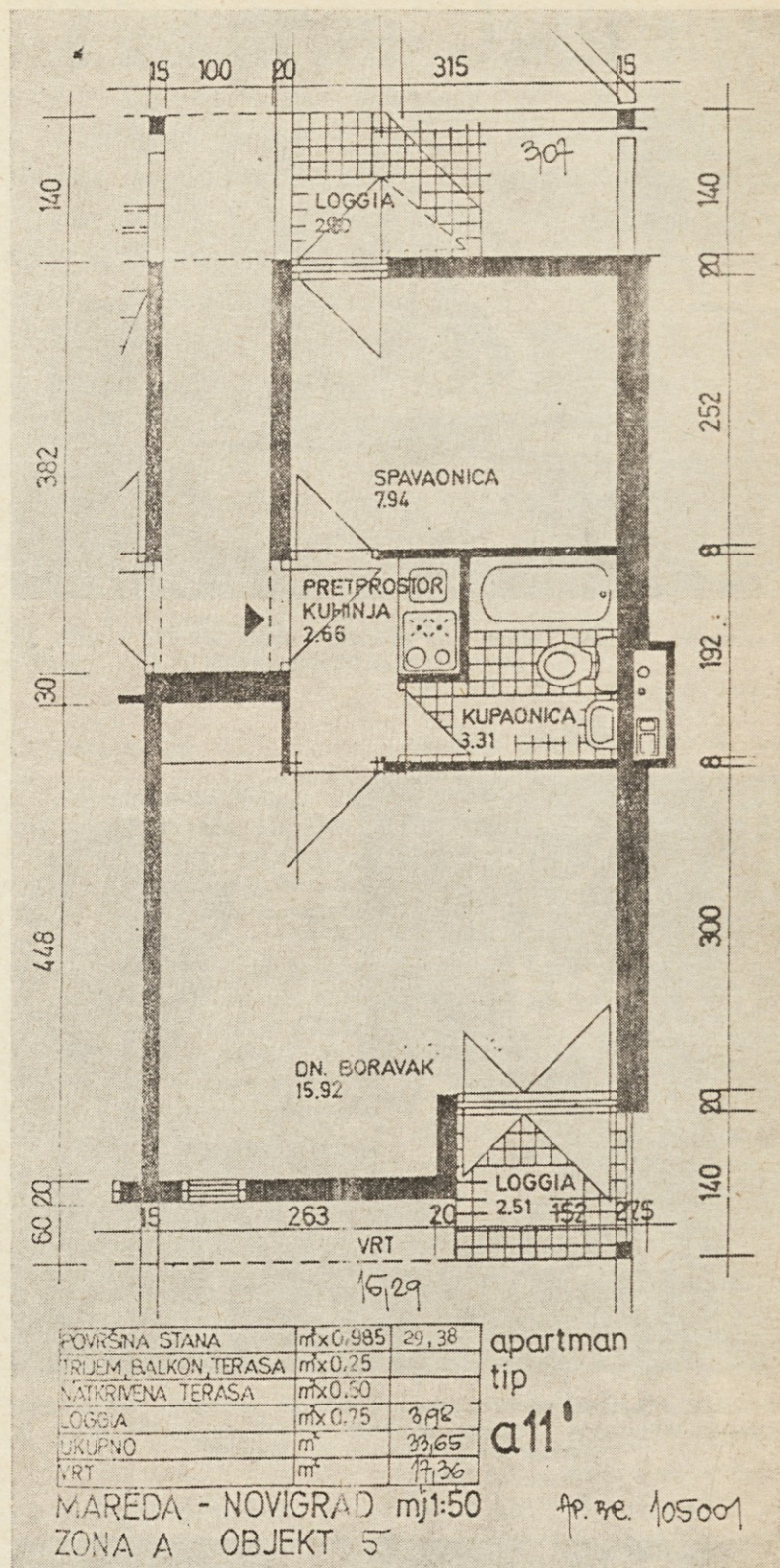
Kakšen bo obseg tega posla?

Letos bomo DMB-ju dobavili 20 000 vžigalnih naprav v vrednosti 2150000 mark. V prihodnosti pa predvidevamo, da bo te naprave začela izdelovati ena naših tovarn po Boschovi licenci.

OPIS INDUKCIJSKEGA VŽIGA

Trajni magnet in indukcijsko navitje tvorita stator. Mimo statorjev se vrtilni impulzivno kolo, pritr-

jeno na os vžigalnega razdelilnika, torej na rotor. Jedro in rotor sta iz mehkega magnetnega jekla. Oba imata podaljške v obliki jezička (statorski in rotorski jeziček). Pri vrtenju rotorja se periodično spreminja zračna reža med jezičkoma. S tem se menja tudi moč magnetnega pretoka. Ta menjava pretoka uvede v indukcijskem navitju izmenično napetost. Frekvenca izmenične napetosti ustreza frekvenci iskre v klasičnem vžigalnem razdelil-

Kje in kdaj bomo letovali?

Za letovanje v naših počitniških prikolicah se je letos prijavilo 149 delavcev.

Skupna stanovanjska komisija je v sodelovanju s predstavniki IOOOS temeljnih organizacij in delovne skupnosti dne 10. 4. 1985 določila razpored letovanj po seznamu, ki je objavljen na 7. strani.

Cena dnevnega bivanja v prikolici je 600.— din.

Iz seznama se vidi, da pred in posezonski roki niso zasedeni, zato vabimo delavce, ki nimajo šoloobveznih otrok, in naše upokojece, da letujejo pred 30. 6. in po 29. 8. 1985. Izvensezonska cena dnevnega bivanja v prikolici je 300.— din.

Če se želite še prijaviti, se čimprej oglasite pri Miši Rudolf, IV. nadstropje, Titova 36 ali po telefonu 317-044 int. 74!

Miša Rudolf

RAZPORED LETOVANJA V POČITNIŠKIH PRIKOLICAH AVTOTEHNE

Kraj	10. 6.—20. 6.	20. 6.—30. 6.	30. 6.—10. 7.	10. 7.—20. 7.	20. 7.—30. 7.	30. 7.—9. 8.	9. 8.—19. 8.	19. 8.—29. 8.	29. 8.—7. 9.
»Zelena laguna« POREČ	1.	Džafič Smajo	Mustavar Tatjana	Novak Dragica	Erbežnik Franc	Mehle Rado	Lajovic Dušan	Kalin Janez	
	2.		Zupančič Božidar	Ekart Franc	Božič Zdene	Trček Marija	Kuhar Marija	Keršmanc Ciril	
	3.		Zunar Jože	Feržanč Jakopina	Modič Franc	Rozman Meta	Lambergar J.	Zejavc Vojko	
	4.		Sečki Hatiča	Bernard Joži	Dimič Bogo	Bertole Zdenka	Zupančič Matija	Lepša Dušan	
»Rajska plaža« LOPAR — RAB	1.	Rober Franc	Jurančič Vida	Jesenšek Roman	Lipej Ivan	Furlan Mitja	Dolinar Alfonz	Gazvoda Jože	Novak Stanislav Cernič Jurij
	2.			Spačal Vojko	Muc Darinka	Voje Janez	Zrinski Milan	Spahič Jožica	Beljan Emil
	3.			Rus Marija	Brkič Dragica	Pitterle Marko	Jakič Božanka	Mlakar Dore	Bašelj Franc
	4.			Nikolič Jožica	Gršič Marjan	Verlič Stane	Denac Bara	Lendero Stane	Petrič Tomaž
	5.			Znidaršič Boris	Bukorovič Nada	Gorše Bogomir	Baraga Kristina	Jelačić Silva	Zgaga Jožica
	6.			Kuštrin Mitja	Gorše Olga	Mlinarič Drago	Miklič Mojca	Živič Mario	Maček Vanja
»Koversada« VRSAR	1.	Lipič Judita	Pleterski Nevenka	Hrovat Željko	Culiberg Maja	Stjepanovič T.	Nuhanovič Ana	Obermajer Milena	
»Uluka« ČERVAR	1.	Cernič Jana	Turk Nada	Ceferin Zdenka	Zeleznik Erika	Tabaček Zorka	Videmšek A.	Stojkovič T.	Skof Franc Novinec Justina
	2.			Kapus Aleksander	Donoša Sonja	Rudolf Miša	Petronijević J.	Tomc Marjan	Smolnikar Josip
»Anita« FUNTANA	1.			Rutar Dare	Stefe Bojan	Hlebeč Zdenka	Kranjc Friderik	Kastelic Andrej	Rober Miran
	2.			Gomboc Zlatko	Vrbec Anica	Ogorevc Angelca	Zebovec Marko	Janša Vinko	Čadež Marija
	3.			Jelčič Darka	Sibic Rajko	Pust Rafko	Šušteršič Kati	Urbančič Betka	
	4.			Šurk Silvin	Tomažin Tone	Fidler Slavko	Zdešar Marina	Kastelic Silvo	
	5.			Klasič Branka	Kokalj Marjan	Vidrih Neda	Bogičević Francka	Vehar Cirila	
»Oliva« RABAC	1.	Janežič Vera	Ogrizek Lado	Kelbelj Mateja	Jerkič Majda	Verbič Marjan	Vukovič Saveta	Omahen Ljubica	
	2.	Eržen Marko	Podobnik Ivan	Mlakar Nada	Taloš Stjepan	Jakše Frančiška	Pejič Boro	Valjavec Sonja	
	3.			Hočevar Stanka	Arko Andrej	Kovačević Jana	Ristič Nada	Bogdan Angelca	Plevnjak Milena
»Lanterna« POREČ	1.		Merklin Mirjam	Lavrič Adrijana	Jovan Maks	Durkovič Stane	Kokalj Marija		
»Zaka« BLED	1.		Smolej Ani	Perne Miha	Kunc Marinka				

Ljubljana, dne 10. 4. 1985

ŠPORT

Biroservisiada na snegu

kot jo je videl pomočnik direktorja tozda NOVA Marjan Pirc

Zimske igre so bile dan pred sindikalnim veleslalomom Avtotehne na Rogli. Potekale pa so v precej slabših razmerah, kot ponavadi. Nova je sodelovala z desetimi tekmovalci, prisostvovalo pa je še deset netekmovalcev.

dobro organizirano. Organizator 8. biroservisiade na snegu, Finomehanika iz Celja, se je znal potruditi, da je vse potekalo v najlepšem redu in da smo se ves čas, posebej pa še v zaključnem delu, imenitno počutili. Zaključni del z razdelitvijo priznanj je bil v hotelu Dobrava v Zrečah. Po razdelitvi priznanj pa smo imeli tovariško srečanje, ki zasluži še posebno pozornost.

Ansambel (dve frajtonerici in kitarar ter pevci) je bil sestavljen iz nastopajočih tekmovalcev. Igrali se ne trudno ves čas. Prireditelj pa je vsdo zadevo popestril še s tremi družabnimi igrami, kjer so se lahko spoprijele samo poslovodne strukture nastopajočih organizacij.

Prva je bila grizenje jabolk pritrjenih na vrvi. Čas gri-

zenja je bil omejen na eno minuto. Zmagal je Mirko Hutinski, direktor finomehanike.

Druga je bila napihovanje balona ki ga je moral vsak tekmovalec kar najhitreje tako napihniti, da je počil. Zmagal je Marjan Pirc, pomočnik direktorja tozda Nova.

Tretja pa je bila izpraznitev stekleničke soka po dudki. Pri pospravljanju te dobrote je bil najhitrejši Franc Oder, direktor mariborskega Birostroja.

Zmagovalci so za nagrado prejeli jerbese napolnjene z domačim štajerskim kruhom, slani in steklenico Sauvignona.

REZULTATI VELESLALOMA

Ekipno:

1. Obrtniki	2.30,27
2. Birostroj	2.30,66

3. Nova	2.31,09
4. Finomehanika	2.38,10
5. Cibes	2.38,63
6. Biroservisiada	2.45,35
7. Primorski tisk	3.05,41

V ekipnih ocenah so upoštevani rezultati prve trojice vsake organizacije udeleženke.

Posamezno:

1. Matjaž Svet, Nova	46,33
2. Crnko Božo, Birostroj	47,41
3. Slade Darko, Obrtniki	47,94
10. Dolenc Peter, Nova	52,25
11. Slobodnjak Bojan Nova	52,42
15. Tomšič Marjan Nova	53,44
20. Škraba Aleksander	54,70
36. Jakob Marjan Nova	57,05
41. Božič Zdene, Nova	57,52
43. Mastrl Marjan, Nova	58,06
51. Šurk Silvin, Nova	1.01,25
59. Lotrič Mitja, Nova	1.08,27
60. Janša Vinko, Nova	1.13,35

V posamični razvrstitvi je z veliko prednostjo osvojil prvo mesto nekdanji državni reprezentant in pomožni trener naših smukačev Matjaž Svet. V skupni konkurenci pa smo bili tretji. A če bi naš drugi in tretji tekmovalci Peter Dolenc in Bojan Slobodnjak vozila skupno le za sekundo hitreje, za Svetom sta zaostajala za skoraj 6 sekund, bi osvojili 1. mesto. Tako pa nam je 1. mesto ušlo za bore 0,73 sekunde. Torej: tekmovalci, trenirajte za naslednje leto!

Ocena tekmovalca

Kljub slabim zimskim razmeram je bilo tekmovalje zelo

Vele slalom

KZSR
AT

Sobota 2.3.

Odhod izpred c-228 ob 7⁰⁰

Štart v podkorenu ob 10³⁰

Kozlo v trisaku 14-17"

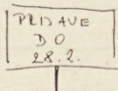
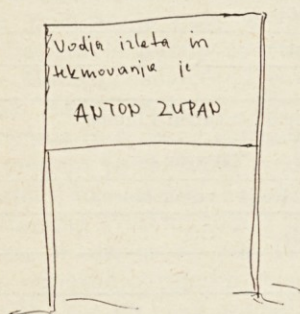

Prijave sprejeto

Na T-36 Miša Rudolf
Na C-157 Boris Žnidarič
Na C-228 Anton Zupan

Prijavni no 200 din
+ podkorna karte 200 "

400

Letošnje sindikalno prvenstvo Avtotehne v veleslalomu smo organizirali v soboto, 2. marca, na smučišču v Podkorenu. Vreme ga je spet po svoje lomilo, čeprav se seveda z lanskoletno ujmo na Veliki planini še primerjati ni moglo. Poškodb ni bilo. Udeležba je bila rekordna. Razpoloženje na podelitvi priznanj v Prisanku enkratno. Vse čestitke Tonetu Zupanu, ki je tekmovalje odlično organiziral. In zahvala ekipi Lojzeta Vrankarja, ki nas je brezplačno oskrbela s kolajnami.

REZULTATI SINDIKALNEGA VELESLALOMA

OTROCI A

1. Kersnik Jaka	37,87
2. Pogačar Katarina	38,01
3. Premelj Aleš	38,68
4. Culiberg Miha	39,48
5. Merklin Tomaž	39,67
6. Petek Marko	40,66
7. Šuštarč Tomaž	41,50
8. Manfreda Nina	42,09
9. Lipej Bojana	43,99
16. Aleš Erika	44,53
11. Rudolf Petra	44,67
12. Tomc Mateja	45,84
13. Donoša Aleš	46,10
14. Veler Sabina	47,15
15. Črnak Polona	47,77
16. Petronijević Aleš	49,59
17. Borštnar Borut	50,67
18. Črnak Barbara	52,13
19. Rudolf Tatjana	52,23
20. Premoša Tomi	54,47
21. Donoša Alenka	57,98
22. Spačal Saša	1.08,26

OTROCI B

1. Aleš Marko	39,17
2. Zupan Sabina	42,36
3. Verbič Katja	42,77
4. Manfreda Mojca	43,57
5. Grmac Mateja	44,32
6. Čadež Grega	44,62
7. Klasič Davor	44,67
8. Marinko Boštjan	44,80
9. Merklin Borut	46,32
10. Culiberg Jure	50,34
11. Kokovnik Roman	50,87
12. Pelko Robert	52,31
13. Petek Milena	52,37
14. Furlan Tadej	53,10
15. Zrinski Aleš	54,37
16. Plemelj Mateja	54,48
17. Krese Tadeja	54,73
18. Zore Aleš	1.05,87

ŽENSKE

1. Novinec Justa	37,48
2. Dormiš Mimi	40,03
3. Kersnik Meta	42,78
4. Rus Marija	45,00
5. Rudolf Miša	47,10
6. Čeferin Zdenka	49,83
7. Tabaček Zorka	50,08
8. Smole Bojana	50,23
9. Lipič Judita	55,09
10. Baster Darinka	1.05,16

MOŠKI A

1. Keber Anton	42,31
2. Slobodnjak Bojan	42,53
3. Lojvec Milan	42,88
4. Prebil Dane	44,13
5. Novak Andrej	44,80
6. Milenkovič Bogo	45,31
7. Smrtnik Izidor	47,03
8. Šurk Silvin	48,80
9. Remec Marjan	50,63
10. Šušteršič Janez	51,46

MOŠKI B

1. Umek Tone	41,04
2. Trunk Rajko	41,99
3. Dolenc Peter	42,31
4. Šuštaršič Franci	42,91
5. Spačal Vojko	44,06
6. Premk Silvo	45,54
7. Kajin Goran	45,57
8. Mlakar Dore	45,57
9. Zrinski Milan	45,67
10. Škof Franci	46,53
11. Kokalj Marjan	46,77
12. Žibert Jože	48,05
13. Radisavljevič Boris	52,05
14. Tavčar Vili	56,96

MOŠKI C

1. Arko Andrej	41,95
2. Krese Zvone	42,38
3. Premoša Marjan	42,77
4. Pogačar Janez	43,23
5. Petek Tone	43,82
6. Zupan Anton	45,13
7. Aleš Marko	45,44
8. Rožej Franci	45,76
9. Mehle Radp	47,52
10. Pretnar Matjaž	47,95
12. Masterl Marjan	48,28
13. Ivanič Srečo	48,62
14. Lipej Ivan	49,44
15. Furlan Mitja	51,30
16. Lampret Franc	53,62
17. Kernjak Miro	55,63
18. Biček Tone	1.07,37
19. Marinko Andrej	1.08,33

MOŠKI D

1. Borštnar Štefan	23,87
2. Žabnikar Franc	26,46
3. Kocelj Jože	36,76
4. Podobnik Ivan	39,61
5. Šijanec Stane	40,61

PLANINCI

Izlet v Tamar

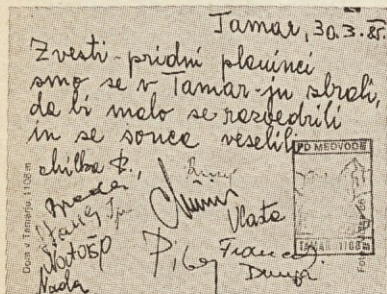
Spet smo se zbrali, da bi se na izletu v prelepi Tamar razvedrili, si ude pretegnili, se svežega zraka nadihali in lepote naužili.

Kot ponavadi, bilo nas je samo 14. Morda je tako še bolje. Že ob pol osmi uri zjutraj smo prispeli v Rateče. Nikjer ni bilo možno dobiti željene tople kave in tako smo krenili kar do gostišča pri skakalnicah. Kako se je prilegel topel čaj in kava. Vsem so se razvezali jeziki in lepo vreme je storilo svoje. Oprtali smo si nahrbtnike in šli smo naprej po dolini Tamar do zadnjega doma na koncu doline. Sonce je postajalo toplejše, vetra tu ni bilo čutiti in veselo smo hodili po spluženi poti naprej. Tu je bil pravi razgled na skakalnice, ki so se belo svetile v jutranjem soncu. Toda naš cilj je bil še naprej, zato smo si podroben ogled Planice prihranili za popoldne ob povratku.

Po kaki uri in pol prijetne hoje po suhem snegu smo prispeli do doma v Tamarju. Obkrožale so nas visoke planine: veliki in mali Travniki in Jalovec. Za mene je bilo to enkratno doživetje, saj že 36 let nisem bila v tej dolini, nikoli pa tu na koncu — tik ob visokih stenah naših gora. Treba je znati opazovati lepoto narave, vsako drevo in te skale, ki so bile čisto bele, kot da bi bile ometane s snegom. Naenkrat je nekaj zabučalo in opazovali smo plaz, ki je drsel v nižino.

V gostišču se nam je zdelo temno, vse je bilo potrebno bolj »obšvatati« in potipati, zato smo posedli kar zunaj na soncu. Vsak je odprl svojo malho in pridno smo prigriznili. Beseda je dala besedo in mi kot pravi ljudje dobre volje smo se šalili in smejali. Opoldne bi lahko v tem domu dobili tudi ričet s svinjskim mesom, a tega nismo vsi naročili. Na soncu je bilo tako toplo in mi smo kar sedeli kot martinčki na spomladanskem soncu, da bi se pregreli po dolgi zimi.

Sonce se je počasi pomikalo proti zahodu in vrnili smo se do skakalnice. Naš Igor je šel peš do vrha najvišje skakalnice in Franci do sodniškega stolpa. Naša Pika pa je imela s seboj tekaške smuči in se že prej odsmučala do Kranjske gore. Ostali smo se vsedli na desko kozolca in opazovali junaka tam zgoraj. Franci se je pridrsal navzdol po strmini, zaviral je s čevlji in že spodaj ob izteku je bil še vedno v zaletu. pritekkel je do nas in ves čas vpil, kot da potrebuje pomoč. Hitro je dobil okrepitev iz steklenice, da je prišel k sebi. Nato je prispel z vrha skakalnice še Igor. Naš vodja Stane je pripravil za udeležence primerna »vatra« na kojoj se peče, ali

in mladince, ki so trenirali na mali skakalnici in eden od dečkov je skočil kar 14 m. Saj pravijo, da to kar se Janezek nauči, to Janez zna. Počasi bomo vsi na lastnih izkušnjah spoznali, da so stari pregovori še kako prav izrečeni, samo razumeli jih nismo vedno.

V Ratečah je še vedno sijalo toplo sonce in zrak je bil tudi tu še vedno neprimerno bolj čist kot doma. Tu je zapadlo veliko snega, saj ga je bilo na edinem trgu tega kraja tudi do 2 metra visoko nametanega v kupih.

V avtobusu že proti domu smo imeli spet svojo posebno zabavo, ko je naš vodja Stane privlekel na dan celo štruco kruha z bohinjko zaseko in klobaso. No na koncu ga nismo klicali po imenu, ampak kar Zaska. Še drugi potniki so se smejali in kaj hitro smo prišli do doma. Dogovorili smo se, da se bomo v kratkem spet srečali in če bo vreme lepo, bomo šli skupaj na Lisco. Tudi drugi člani PD ste vabljeni na izlet. Do takrat pa nasvidenje.

Še vedno Vaša

Milka Pavšelj

Zahvala sodelavcem

U ime svoje kćerke Ane Mišljenović, stare pet godina, želio bi se putem Glasila zahvaliti R. O. Avtotehna tozdu Zastupstva za kupovinu ortopedskog pomagala iz Zapadne Njemačke.

Drugarski pozdrav i hvala!

Mišljenović Miljenko

Ja u školu idem i dobar sam đak

Jovan Jovanović-Zmaj

Dok sam bila učenica — nije mi baš stalo do »najlepšeg djačkog doba«. Bilo je to nešto što se mora, pa ga je samim tim trebalo izbegavati. Videla sam da odlični djaci bolje i lepše »žive«, pa sam se trudila da budem najbolja. Ali biti odrastao i ne morati ići u školu — e, to je bilo »nešto«.

Od kako sam »vrlo odrasla« — svaka vrsta škole je postala nešto interesantno — gde se druži, zajedno uči, zajedno veseli — jednom reči: opet smo mladi.

U predhodnoj godini sam sa neizmernim zadovoljstvom pohadjala celogodišnji seminar za prevodioce. Gradivo je bilo dozlaboga teško — vrlo stručno, u početku izgledaše nesavladivo. Malo po malo, savladasmo »vraga«, pa nam je sada žao. Nema više trčanja s posla na »časove«, okupljanja oko prve kafe, smeha na pauzama. Povremeno se sastanemo, pročaskamo u kafiću ili u stanu neke od koleginica, ali to nije isto. Pored svig obaveza — žalimo što taj seminar nije trajao barem dve godine.

Ove godine, usred zime — ogreja sunce. BOSCH i AVTOTEHNA organizuju seminar — URA!!! Sa novim elanom u osvajanje novih saznanja!

Bravo, za organizatore! Obezbedili su divnu, sunčanu sedmicu — usred grube i hladne zime. Moja pretpostavka je da su im Više sile pomagale. A vaša?

Da li su upregli Boga ili Đavola, manje je važno. Bitno je, da je Angažovani — dao sve od sebe.

Uzbudjenje oko opraštanja od porodice — koštalo mi je kapa. Ljubi jedno, drugo, treće dete. Poslednji, oproštajni pogled mužu, »daj šapu Sebastijane«, »ćao Kićo, papagajćino mamina« — »ćao, Kićo« ponavlja papagaj, (ne, tebe ne vodim sa sobom — ćao). Neizreciva gužva u hodniku. Svako ima još nešto da kaže, »mama, ne zaboravi...« — Oдох niz stepenice, ostade bunda na čiviluku. Kostim usred januara. Šašavi se ne seju, oni sami niču.

Pa što da ne. U proleće će i tako svi nositi kostime. Sada je interesantno — biti prvi. Tamo gde pamet ne pomaže, dobro dolazi smisao za šalu.

Avion kasni, ali to više nikog ne uzbuđuje.

Hotel ne izgleda »šaljivo«, ali je dobro zagrejan. Telefon radi: »Mili moji, srećno sam stigla, — ne brinite«. Čudni neki zvuci... mora da je »tata« odahnuo s olakšanjem: Uh, sada si valjda dovoljno daleko!...

Jutro sunčano, sveže i... spremno!

I kada budem kroz mnogo, mnogo godina (ja računam sredinom sledećeg veka) poslednji put sklapala oči — sećaću se mile Marine sa velikom šoljicom punom moje omiljene kafe.

Ispred sale gužva. Ima li nas toliko?! Dosta nepoznatih. Upoznavanja su brza. Tu su Skopljanji, Sarajlijci, Varaždinci, Riječani, Splitsani, Zagrepčani. Pored vrata stoji lepa, nasmejana žena. Čini mi se poznatom. Pa da, to je Nada, naš prevodilac — prijatelji smo godina-ma (uzgred rečeno — jedini pravi mučenik na ovom seminaru. Izraziti sve što predavač kaže — ne na svom maternjem jeziku — već ipak na drugom stranom — teško je. Svaka čast pomoćnicima, ali je Nada bila na mucu).

Predavač, gospodin Stöbler, radi kao dobro programirana mašina. Ništa ne prepušta slučajaju. Nema improvizacija. Sve u svoje, tačno određeno vreme. Pogled na sat. Završiti misao. Preći na šalu. Određeno vreme da se nasmejemo. Nastaviti sa predavanjem.

Mi, balkanci se divimo, malo čudimo — pa prihvatimo.

Ipak, ne bi ličilo na nas da ne pokušamo još nešto da ućarimo: makar pola minuta više pauze. Gosp. Stöbler se ne da

je dorastao zadatku. Izgleda da i na drugim stranama sveta ima takvih. Često gleda na sat i »programira se« prema gradivu koje mora da predje. Govori lepo, tečno, jasno i glasno i stvarno nije monoton.

Dok je objašnjavao tehnički prilaz dizel-opremi, poneki od prisutnih »indželira« — pokušavao je da sakrije zevanje. Ali kada se prešlo na rad sa katalogima i mikro-karticama, svi smo bili budni i aktivni.

Nisam znala (ili sam možda zaboravila) da »nauka« može čoveka grdno da izglati. Pauza za ručak! Vidi, još umem da trčim. Ljubazna, mlada žena u »kantini« već se veselo smeje mojoj zaljubljenosti u kranjske kobasice sa senfom. Uvek ću živeti u dilemi: da li su te kobasice uvek tako dobre, ili su te divne žene — specijalno za nas ostavljale najbolje.

Dupla kafa, pa trk kod Pike na »čapras divan«. Ima na svetu i odličnih šefova, koji u pravo vreme nisu u kancelariji, pa kolegice mogu malo da »ćakulaju«. Ili skoknem kod Jožeta u ekonomat da procaskamo malo o prošlom letu i malo se izjadamo kako nas deca (ne) slušaju.

Nastavak predavanja. Gosp. Stöbler je već za pultom. Dok zauzimamo svoja mesta, on stavlja svoj već pripremljeni, vrlo profesionalan osmeh, pokušava da probudi naše site i dremljive vijuge nekim već, u tu svrhu pripremljenim problemčićem, pa sa novim elanom uranjamo u bezmerne dubine za nas novog okeana zvanog: BOSCH-HANDEL.

Malo ošamućeni napuštamo zgradu AVTOTEHNE, u gru-

pama, grupicama ili pojedinačno. Svako sa svojom vizijom srećnog popodneva i večeri.

Sa posebnim uživanjem prekopavam ljubljanske dućane, pronalazim neslućene lepote u antikvarnicama, stojim na jednom od Tri mosta i zaneseno gledam u reku. (Služi kao inspiracija — da li sam štogod zaboravila, od onog što su kćeri poručile. Da li ste znali, da žubor vaše reke podseća na glasiće moje dece, kada sve uglas pokušavaju da mi nešto kažu. Ili sam ih se zaželela, pa ih čujem tu, u sebi).

Poslednji dan seminara. Užurbano pakovanje. Kao da vidim mališane kako se raduju darovima. I još jedne divne, tamne oči pune topline i dobrodošlice. Uh, treba čekati do doveče! Tešim se privremeno neponovljivom kafom, uranjam u završne administrativne probleme i trčim na poslednje časove predavanja. Umesto gosp. Stöblera, za pultom je mladi, neverovatno dugačak čovek. Ali mi smo psihički već nekako »odkaceni« od... ili se nekako nismo ni »zakačili« za novog predavača, gosp. Gürsbergera. Već smo — putnici.

Dok čekam avion za Beograd, sećam se pojedinih stvari koje nisam do kraja razrešila u kancelariji, sećam se ponekih problema sa seminarom, čak se toliko zaboravljam da vadim moju knjigu beležaka i pažljivo čitam.

Avion tako sporo leti. Da su meni krila...

U pristanišnoj zgradi, izdvojen malo od ostali, stoji visok čovek, divnih tamnih očiju, sa toplim pogledom dobrodošlice...

Drvendžija Vesna,
Predstavništvo Bgd

ZAHVALA

Najtoplije Vam zahvaljujemo na izrazima sućuti i cvijeću, kojim ste okitili grob naše drage majke i bake.

Obitelj Kocijan i Sapač

ZAHVALA

Ob smrti Mihe Balentina se iskreno zahvaljujemo vsem prijateljem, ki ste nam med njegovo boleznijo vse leto stali ob strani in pomagali. Hvala vsem, ki ste ga tako številno spremljali na njegovi zadnji poti in mu darovali cvetje in lepo misel.

Andreja, Matjaž, Jure

Pismo naše upokojenke iz Zagreba

Moram se javiti naslovu, a na osnovu pisma naše drugarice penzionerke, Tatjane Kramar. I sama sam penzioner, ali iz Sarajeva.

Nisam se do sada nikada javljala Uredništvu, osim što je moje pismo, kojim sam se oprostila od AVTOTEHNE, u kojoj sam provela punih 25 godina, u jednom od našeg lista »Glasilo« odštampano.

Sada sam već 2,5 godine u penziji. Nije mi loše! Ne tužim se, niti tražim pomoć. Ipak mi je žao na neke kolege i kolegice, koji se još nalaze u Avtotehni, a sa kojima sam imala često poslovne kontakte. Valjda nisu to i zaboravili? Ne čudim se novo pridošlim i mladim ljudima, već starijima koji su takodje pred penzijom. Doživeti i oni ovaj osećaj zaboravljenosti! To nije ugodan osećaj, verujte mi!

Drugarica Kramar je barem dobila zidni kalendar, iako joj nije odgovarao, te je druge osobe njime podarila i obradovala. Ja nisam niti takav kalendar dobila!

Za naš, jedini priznati dan 8 Mart, trebalo je pomisliti i na nas penzionerke!

Zašto nismo mogle i mi dobiti čestitku sa značkom, kao što su to dobile drugarice, koje su još aktivne?!

Kada smo mi penzionerke počele raditi u ovoj Avtotehni, tada ove mlade drugarice, koje su se tada još igrale u pesku, da ne kažem nešto banalnije, nisu niti sanjale da postoji jedno takvo preduzeće kao što je AVTOTEHNA Ljubljana, sa svim svojim predstavništvima.

Zar je pravo da se zaborave drugarice Lepa, Maca, Majda, Ani, Tatjana, Melita, Tonka itd. itd?!

Sve mi smo od sebe dale mnogo truda, mnogo rada u borbi za opstanak, kako našeg, tako i Avtotehne.

Tačno je što piše drugarica Kramar. Mnogi penzioneri iz drugih preduzeća budu nagrađeni ili počašćeni, prigodom nekih praznika. Ne osećaju se odbačenim, pa makar to bilo i retko, odnosno jednom u godini.

Ja lično nisam za svojih 25 godina rada tražila stan, niti kredit, ili učešće za stan (koji je dobio moj suprug), iako sam plaćala doprinos za stanovanje tolike godine. Nisam nikada koristila prikolice za godišnji od-

mor, jer su suviše udaljene od Sarajeva.

Pa ni sada ne tražim ništa, osim malo pažnje! Zar je to mnogo? Nema nas toliko mnogo penzionera, kako se to Vama tamo gore možda čini!

Kada nas više ne bude, znam da će se odobriti kupovina venca, kao poslednje što se može učiniti za pokojnika!

MENI NE TREBA VENAC! Svakako ga neću moći videti, a možda ga neću ni dobiti?!

Na ljude treba misliti dok je vreme za to. Dok su živi, dok osećaju, a kasnije, kasnije je kasno! Treba se družiti dok smo živi!

Nadam se da nisam nikoga uvredila, jer mi to nije niti bila namera.

Samo sam želela da Vas i sve ostale koji će pročitati ovaj »vapaj« podsetim na nas nekoliko penzionera iz Sarajeva, Zagreba, Beograda i Ljubljane.

Želim Vam i nadalje uspešan rad i velike dohodke, kako biste mogli izaći na kraj sa svakidašnjim poskupljenjima, a mi penzioneri ćemo lako, za nas nema problema!

S spoštovanjem

Vaša bivša radnica
Čatović Antonija-Tonka

Sarajevo, 18. 3. 1985.

Izdaja DO Avtotehna Ljubljana, n. sol. o., Ljubljana, Titova c. 36. Ureja uredniški odbor: Drago Balažič (odg. ur.), Jana Černič, Jurij Černič (gl. in teh. ur.), Katja Krmelj, Brane Masten, Zvone Ogrinec, Franci Petkovšek, Vojko Spačal. Naslov uredništva: Titova 36, telefon 317-044. Tisk: Tiskarna Jadran v nakladi 750 izvodov. — Časopis prejemajo člani kolektiva, štipendisti in upokojenici brezplačno.

— Oproščeno prometnega davka po sklepu 421-1/72.

Društvo psoriatikov SR Slovenije je bilo ustanovljeno 19. 1. 1979. Namen društva je uvesti enotno evidenco članov ter ob pomoči zdravstvenih in drugih ustanov in na strokovno utemeljen način obravnavati obolenje za psoriaro — jim pomagati. Po oceni je v SR Sloveniji psoriatikov okrog 30 do 40 tisoč, ali približno toliko kot sladkornih bolnikov. Glede na število obolenih domnevamo, da je v vsaki organizaciji združenega dela zaposleno določeno število psoriatikov, zato želimo po petletnem delovanju razširiti svojo dejavnost in v širšo akcijo vključiti tudi organizacije združenega dela in delavne skupnosti. Ta namen želimo uresničiti v dveh fazah in to:

1. V sodelovanju z zdravstvenimi ustanovami in zdravniki dermatologi želimo nuditi psoriatikom čimveč strokovne pomoči v sodobnem načinu zdravljenja psoriarze, pomagati v okviru društva v raznih situacijah skupaj z okoljem, kjer delajo in živijo in jih tako čimdlje zadržati na delu kot enakovredne in v družbi spoštovane oz. delovno uspešne sodelavce.
2. Nadaljevati delo naših usmeritev, predvideti boljše organiziranost in večjo intenzivnost pri zdravljenju psoriarze. So in bodo primeri, ko posamezni bolniki potrebujejo specifično obravnavo in družbeno pomoč. Temu vprašanju pa v preteklosti iz več razlogov, subjektivne in objektivne narave, ni bilo namenjeno dovolj pozornosti.

Da bi psoriatiki v SR Sloveniji dobili čimbolj izčrpne podatke o psoriarzi — luskavici in sodobnih načinih zdravljenja te bolezni ter o društvu psoriatikov Slovenije, ki organizira občasna predavanja in posvete o zdravljenju psoriarze.

V našem akcijskem programu društva, ki je bil sprejet na letošnji letni skupščini, smo si zadali sledeče naloge:

1. Utrditi vlogo društva — podružabljanja tako, da se pridobi čimveč članstva po posameznih teritorialnih področjih. Na teh področjih organizirati aktivne. Aktivom posredovati naloge. Zadolžiti člane za aktivno delo na svojem področju, v skladu z akcijskim programom.
2. Organizirati oblike in metode dela, da društvo pridobi družbeno vlogo, ki mu v družbi pripada. Ob tem pa najti oblike zbiranja finančnih sredstev za učinkovitejšo organizacijsko dejavnost.
3. Povezati se z zdravstvenimi skupnostmi, glede uvelja-

Človek in psoriarza

vljanja zahtev klimatskega zdravljenja, nabave zdravil, oprostitve participacije, itd.

4. Popestriti je potrebno obveščanje: o problematiki, o delu, o težavah in o zahtevah psoriatikov v celotni slovenski javnosti, kakor tudi ustrezne pristojne družbenopolitične organe. Zato bo potrebno zagotoviti redno izdajanje glasila, s članki pa se vključiti v druga glasila.
5. Z zdravstveno organizacijo Veli Lošinj, turistično organizacijo in KS urediti probleme v zvezi z zdravljenjem psoriatikov.
6. Aktivne po posameznih regijah organizirati tako, da bodo imeli svoj status in aktivni odnos pri razreševanju statusa bolnikov, nudili pomoč, sodelovali z zdravstvenimi in drugimi organizacijami, z namenom izhoda iz anonimnosti in uveljavljanja pravic iz zdravstvenega varstva.
7. Aktivneje sodelovati z organizacijami, ki vršijo znanstvene raziskave s področja psoriarze, na podlagi posebnega sporazuma.
8. Povezati se z drugimi društvi psoriatikov v Jugoslaviji in v tujini z namenom izmenjave izkušenj boljšega zdravljenja in poenotenja pravic

in obveznosti iz naslova zdravljenja in določanja statusa bolnikov.

Luskavica (psoriasis vulgaris)

Je dokaj pogosta, nenalezljiva, dedna kožna bolezen, za katero so značilna rdečkasta, z luskami pokrita kožna žarišča, ki se med sabo združujejo v večja in trajajo različno dolgo časa. Potek bolezni je običajno kroničen. Pri posameznih rasah je različno razširjena, pri Evropejcih se pojavlja v 1,5 do 2 %. Točni vzroki bolezni niso znani, zato je ne znamo zaenkrat dokončno pozdraviti. Za nastanek oziroma izbruh bolezni so važni naslednji dejavniki:

1. Dednost — če ima eden od staršev luskavico, je do 30 % verjetnosti, da jo bodo imeli tudi otroci, če pa jo imata oba, je verjetnost do 60 %.
2. Dejavniki, ki bolezen lahko izzovejo pri tistih, ki nosijo skrito bolezen so: različne poškodbe, druge bolezni (npr. angina), spremembe v ravnovesju žlez z notranjim izločanjem, težki duševni pretresi, itd.

Luskavica se redko pojavi pred tretjim letom starosti, prvi znaki so često opazni med šestim in osmim letom, največkrat pa se pojavi v ali po puberteti. Včasih nastane prvi izbruh še-

le v starosti. Rdečkaste in luskaste plošče na komolcih, kolčnih ali križu so najpogostejša oblika bolezni. Lahko pa se razširijo, zlijejo med sabo, tako, da postane rdeča, zadebeljena in luskasta koža celega telesa. Včasih otečejo tudi sklepi, drugič se pojavijo na koži še gnojni mehurčki. V takšnih primerih je tudi bolnik prizadet, ima vročino, je slabo pokreten. Taki primeri so na srečo redki. Bolezen pa lahko tudi izgine in ne pusti sledov ali brazgotin. Bolezen ni nalezljiva. Pri bolezni, ki je tako različna, je tudi nemogoče govoriti le o enem načinu zdravljenja. Vsakega bolnika je potrebno individualno obravnavati. V grobem lahko razdelimo zdravljenje luskavice na:

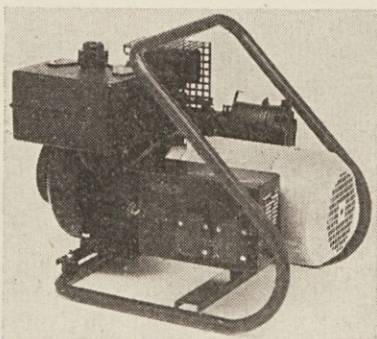
1. Splošne, nespecifične ukrepe — to je predvsem seznanjanje bolnika in njegove okolice z naravo bolezni, pomiritev bolnika, če ga je to spoznanje potrolo, odstranjevanje kroničnih vnetih procesov v organizmu, odvajanje alkohola, itd.
2. Klimatoterapija in bajleorehabilitacija — izkoriščanje zdravilnega vpliva sončnih žarkov, tople morske vode, določenih termalnih vod, kar predstavlja pri luskavici zelo važen del zdravljenja.
3. Lokalno zdravljenje — vsakodnevno mazanje z mazili, ki so za obliko bolezni, ki jo bolnik ima, najprimernejša.
4. Zdravljenje s hormonalnimi ali citostatičnimi tabletami in injekcijami.
5. Selektivno ultravijolično obsevanje in fotokemoterapija.
6. Zdravljenje z modernimi sintetičnimi derivati A vitamina.
7. Kombinacije različnih oblik zdravljenja.

Ne glede na to, katero obliko bolezni ima bolnik, ali se zdravi v bolnici ali doma in hodi le na ambulantne kontrolne preglede, bo k njegovemu zdravljenju bistveno prispevalo razumevanje njegove ožje okolice — družine in sorodnikov in prav tako širše okolice — sodelavcev, prijateljev in znancev.

Vsak, ki želi postati član društva psoriatikov SR Slovenije, naj pošlje pristopno izjavo z matičnimi podatki ter točnim naslovom tajnici društva — Marija Kolman, Visoče 3, 64290 Tržič.

Članarina znaša letno 200,00 din in jo vsak lahko poravnava s spl. položnico in to na naslov: Društvo psoriatikov SRS, Ljubljana, Lavričeva 4a, št. žiro računa: 50102-678-77521.

Ugodne cene Boschovih električnih agregatov

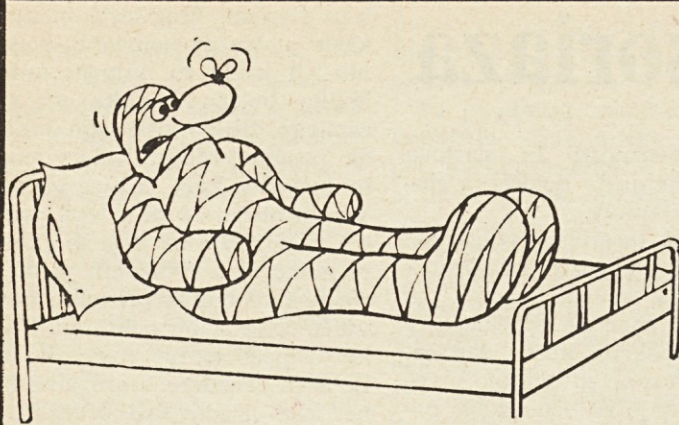
G — 1900
Moč: 1700 W
Napetost: 230 V
Teža: 30 kg
Poraba: 1,4 l/h pri polni moči
Gorivo: bencin
Cena: 920 DM + 60 % din. dajat.

G — 900
Moč: 750 W
Napetost: 230 V ali 24 V ali 12 V
Teža: 28 kg
Poraba cca: 0,9 l/h pri polni moči
Gorivo: mešanica 1/100
Cena: 1290 DM + 60 % din. dajat.

NAČIN VPLAČILA: Z vplačilom na devizni račun pri Ljubljanski banki Gospodarski banki Ljubljana 50100-620-107-73100-128-26327/3 — št. dinarskega računa pri SDK: 50104-601-27931

INFORMACIJE IN PREVZEM: AVTOTEHNA BOSCH Ljubljana, Titova 36 — telefon: 317-044/56

				SINKO	TKANI- NA ZA ZAVE- SE	MILUPO- DOBNA ORGAN- SKA SNOV	PRE- STOL	POLNI STIK V POET- ZIJI	ČESKO: DA	SESTA- VIL: JOC	
PRVA SLOV. FILM. IGRAL- KA											
RIM- SKA LJUB- LJANA								UMRLI PRIOR IZ PLE- TERIJ	STO- JALO STAL- TIV		
PTIČ PEVEC, KI ZALOČO PLENA NATI- KA NA TRNE	URSTA POL- OPIC	LUKA V IZ- RAELU	VOLI- LEC	RUMEN- KASTO BELA BARVA	REKA NA POLT- SKEM	VEZNIK		SOVJET. TISKOV- NA AGEN- CIJA	LOJZE SLAK AMER. REŽISER (MARTIN)		
HAR- MONI- KAR AVSE- NIK						SOL- SOLI- TRNE KISLI- NE					
NAJ- BOLJSI SPORT. DOSE- ZEK						KRESO TUCIC	NAIVNA UMET- NOST ANTICNO IME NINA				
NEPRO- FESI- ONAL- KA							GORA V KARA- VANKAH STRGAL- NIKI RI- BEZEN				
GLAS KUKA- VICE		LJUBI- TELJ- STVO POBRA- JINA V VIET- NAMU									
NAJ- VEČJA LUKAV ALZI- RIJI				VZKLIK PRI PITJU	PRIKOK DONA- VE PRED ULMOM	MIKELT		ZAHIST- KA KUSNIR	RISALI: A.T.	U NOCNA PTICA	ŽUŽEL- KA KI PIČI
SODOBNI ANGL. DRAMA- TIK (HAROLD)						EDEN INDRUGI BATKO RANFL			ERTO- MIR OBLAK IRIDIJ		
TUJE Z. IME				STARO- RIMSKO OSER, IME							
GLAVNO MESTO ITALI- JE				ŽENSKA NA STRAŽI							

TOZD VOZILA IN SERVIS

PRIŠLI — marec

- 1. 3. 1985 BORŠTNAR Branko
- 1. 3. 85 ŠUŠTERŠIČ Frančišek
- 12. 3. 1985 ŠTRUKELJ Srečko

ODŠLI — marec

- 31. 10. 1984 ZAJC Rihard —
hujša del. kršitev

11. 3. 1985 ŽELEZNIK Bojan
negativna ocena posk. dela

DSSS

PRIŠLI — februar

- 1. 2. 1985 SIMRAJH Peter
- 18. 2. 1985 LAJOVIC Dušan

TOZD NOVA

PRIŠLI — februar

- 12. 2. FRIŠKAN Djordje —
Beograd

ODŠLI — februar

- 1. 2. 1985 PEROVIČ Dragan
odhod v JLA
- 28. 2. 1985 CESAR Matjaž —
potek dela za določen čas

PRIŠLI — marec

- 1. 3. 1985 CAJHEN Janez
- 1. 3. 1985 INTIHAR Viktor
- 1. 3. 1985 ROGAČ Filip
- 7. 3. 1985 KREGAR Andrej
- 11. 3. 1985 PAJSAR Igor
- 15. 3. 1985 SITAR Igor

TOZD

ZASTOPSTVA

PRIŠLI — februar

- 15. 2. 1985 TARTER Mitja
- 20. 2. 1985 CERAR Peter —
sektor MIS

ODŠLI — februar

- 12. 2. 1985 ZAJC Irena —
sporazumno

25. 2. 1985 BROVET Lilijana
sporazumno

20. 2. 1985 ŽIDAN Peter —
sporazumno

PRIŠLI — marec

- 1. 3. 1985 ŠETINA Tomaž
- 1. 3. 1985 HORVAT Miroslav
- 1. 3. 1985 KEPIC Joško
- 18. 3. 1985 MISLEJ Arne
- 18. 3. 1985 PETEK Ivica
- 13. 3. 1985 BELJAN Emil
- 18. 3. 1985 PERGAR Andrej
- 20. 3. 1985 ŠOBA Iztok

ODŠLI — marec

- 28. 3. 1985 ŠOBA Iztok